

متن پرسش

بسمه تعالی؛ سلام علیکم: در زمانه ی ما (نمی‌خواهم ادعا کنم به این معنا که شرایط کلی راهزن باشد بلکه خودم را می‌گویم) با وجود این حد بسیار بسیار زیاد تنفس در افکار غربی که تقریباً می‌توان گفت هیچ شأنی از زندگی ما اسلام واقعی نیست؟ یک همچو منی با این همه آلودگی که حتی نمی‌توان نفس کشید و در آلودگی های خود غرقم... واقعا نمی‌دانم چگونه می‌توانم تمام زمانم را اختصاص به دروس حوزوی دهم؟ منی که از منجلاب زندگی روزه مره فرار کرده و در حوزه پناهنده شده و هم اینک نیز اگر ذره ای خود مراقبتی نداشته باشم، به سرعت نزدیک دره های هولناک حرام می‌شوم (مکروهات و اشارات مناجات شعبانیه هم که بماند که اندازه دهانم نشده)؛ به فرموده شما از علامه حسن زاده: خود را مشغول کنید تا وهمیات شما را مشغول نکند، واقعا در تعارض است کار جدی معرفتی روزانه، الحق و الانصاف دروس حوزوی را تنها راد مردان الهی که از صفای نفس و استحکام برخوردارند می‌توانند متمرکزانه به پیش روند. حال چکار باید کرد؟ نه رضایت قلبی به این دارم که دروس، قوی خوانده نشود (اما حقیقتاً چشمانم همچنان بستست و نمی‌توانم از عمق جان بهشان بنگرم) و نه می‌توانم تمام وقت روزم را بهشان اختصاص دهم؛ و نیز به حرف های ساده معرفتی راه نمی‌افتم (به درس اخلاق زنده، به معارف عمیق محتاجم) این درحالیست که حدود دو ماه روزه گرفتم، در خوردنی‌ها احتیاط می‌کنم. در تنهایی بسیاری هستم (که البته بسیار کمک کرده) در دیدن و شنیدن هم محتاطانه بر خورد می‌کنم. و نیز کتاب ۱۰ نکته معرفت نفس رو با صوت خوانده‌ام. کتاب معاد را حدوداً هفتگی درحال پیش بردنم. در جلسات اخلاق و تفسیر نیز هفتگی شرکت کرده‌ام. شرح جنود عقل و جهل را در حال پیش بردنم. اما همچنان... چه باب معرفتی را پی بگیرم؟ درس را به نظرتان چکار کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! اگر جناب احمد جامی فرمودند: «غزّه مشو که مرکب مردان مرد را / در سنگلاخ بادیه، پی‌ها بریده‌اند؟» از آن جهت که گام در چنین مسیرهایی ساده نیست؛ ولی در ادامه می‌فرماید: «نومید هم مباش که رندان جرعه‌نوش / با یک کرشمه به منزل رسیده‌اند» به همان معنایی که شهیدان عزیز ما در نسبت با حضرت روح الله «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» و انقلاب اسلامی ره صدساله را یک‌شبه طی کرده‌اند و از این جهت امروز این شما یید و حضور در چنین تاریخی که حتی آنچه عزیزانی از اهل فکر که دیروز، حرف‌ها با ما داشتند کافی نخواهند بود و ما را دعوت به جدّیتی بیشتر می‌کنند.

مهم آن است که انگیزه خود را بزرگ و بزرگ‌تر نمایید و در دل همین دروس رسمی حوزه به افقی و حضوری بیندیشید که به تعبیر جناب احمد جامی: بدون نومی‌دی با حضوری خاص راه را ادامه دهید و معلوم است که در این صورت در کنار سید حسن نصرالله، خود را حاضر می‌یابید با راهی که مقابل‌تان گشوده شده است. و دقیقاً هرکس چه یک طلبه و چه یک استاد دانشگاه و چه یک خانم خانه‌دار همه باید از خود بپرسند با تاریخی که بعد از تشییع سید حسن نصرالله شروع شده و اشاره‌ای که آن یوم الله بزرگ به سوی آینده‌ای خاص دارد؛ ما چه اندازه و چگونه در کنار سید حسن نصرالله خواهیم بود؟
موفق باشید